ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 16ης Μαρτίου 2006 *

Στην υπόθεση Τ-322/03,

Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH, με έδρα το Salzbourg (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. Zeiner και M. Baldares del Barco,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον G. Schneider,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Herold Business Data GmbH & Co. KG, πρώην Herold Business AG, με έδρα το Mödling (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους A. Lensing-Kramer, C. von Nussbaum και U. Reese,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Ιουνίου 2003 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 580/2001-1 και R 592/2001-1), σχετικά με διαδικασία ακυρώσεως μεταξύ της Herold Business Data AG και της Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Σεπτεμβρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Σεπτεμβρίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Σεπτεμβρίου 2004,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 14ης Σεπτεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 2 Οκτωβρίου 1996, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο WEISSE SEITEN. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 9, 16, 41 και 42, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας όσον αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών, με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 9: «Συσκευές και όργανα επιστημονικά, ναυτικά, τοπογραφικά, ηλεκτρικά, φωτογραφικά, κινηματογραφικά, οπτικά, στάθμισης, μέτρησης, σήμανσης, ελέγχου (επιθεώρησης), βοηθείας (διάσωσης) και διδασκαλίας· συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας· μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)· δίσκοι εγγραφών·

αυτόματοι πωλητές και μηχανισμοί τιθέμενοι σε κίνηση με την εισαγωγή νομίσματος ή κέρματος· ταμειακές μηχανές, αριθμομηχανές (υπολογιστικές μηχανές), εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικοί υπολογιστές· πυροσβεστήρες»·

— κλάση 16: «Χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρήσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)· υλικό βιβλιοδεσίας· φωτογραφίες· είδη χαρτοπωλείου· κολλώδεις ύλες για χαρτικά ή οικιακές χρήσεις· υλικά για καλλιτέχνες· χρωστήρες (πινέλα)· γραφομηχανές και είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)· πλαστικά υλικά συσκευασίας (μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις)· παιγνιόχαρτα· τυπογραφικά στοιχεία· στερεότυπα (κλισέ)»·

— κλάση 41: «Υπηρεσίες εκδοτικού οίκου, ειδικότερα έκδοση κειμένων, βιβλίων, περιοδικών, εφημερίδων»·

— κλάση 42: «Υπηρεσίες συντάκτη».

3 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση καταχωρίστηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1999.

4 Στις 14 Φεβρουαρίου 2000, η Herold Business Data GmbH & Co. KG, πρώην Herold Business Data AG, ζήτησε να κηρυχθεί άκυρη η καταχώριση αυτή δυνάμει του άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 40/94, με το αιτιολογικό ότι η καταχώριση προσέκρουε στους λόγους απαραδέκτου που προβλέπονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ έως δ΄ και ζ΄, του εν λόγω κανονισμού. Η παρεμβαίνουσα αναφέρθηκε σε μια απόφαση του τμήματος ακυρώσεως του Patentamt (αυστριακού γραφείου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας) της 6ης Νοεμβρίου 1998, με την οποία κηρύχθηκε άκυρο το αυστριακό σήμα WEISSE SEITEN, και σε μια απόφαση του Oberste Patent- und Markensenat (αυστριακού ανωτάτου

δικαστηρίου των σημάτων και των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας) της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση του Patentamt όσον αφορά τα ακόλουθα προϊόντα: «χαρτί και έντυπο υλικό». Επιπλέον, προς στήριξη της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα έγγραφα:

— την «ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη μελλοντική ανάπτυξη της αγοράς των τηλεφωνικών καταλόγων και άλλων υπηρεσιών παροχής πληροφοριών σχετικά με τις τηλεπικοινωνίες σε ανταγωνιστικό περιβάλλον» της 22ας Σεπτεμβρίου 1995 (στο εξής: ανακοίνωση της Επιτροπής),

— διάφορα πληροφοριακά στοιχεία από τα αυστριακά ταχυδρομεία που αφορούν τους τηλεφωνικούς καταλόγους,

— αντίγραφο των δελτίων παραγγελίας των αυστριακών τηλεφωνικών καταλόγων των ετών 1993/1994 και 1994/1995,

— οδηγίες για την έκδοση των επίσημων τηλεφωνικών καταλόγων, για την οποία είχε συναφθεί σύμβαση το 1992 μεταξύ της προσφεύγουσας και της αυστριακής διοίκησης των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών υπηρεσιών,

— αντίγραφα επιστολών που αντάλλαξε η παρεμβαίνουσα με διάφορες διευθύνσεις της αυστριακής διοίκησης των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών υπηρεσιών σχετικά με την έκδοση των «Weiße Seiten» (λευκών σελίδων),

— το αποτέλεσμα ερευνών στο Διαδίκτυο.

5 Στις 5 Απριλίου 2001, το τμήμα ακυρώσεων κήρυξε τη μερική ακυρότητα του σήματος WEISSE SEITEN βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, καθόσον αφορούσε τηλεφωνικούς καταλόγους που περιείχαν τα ονόματα των συνδρομητών σε έντυπη μορφή ή σε μορφή ηλεκτρονικής μνήμης (κλάσεις 9 και 16), καθώς και την έκδοση, από εκδοτικό οίκο, τέτοιων τηλεφωνικών καταλόγων περιεχόντων τα ονόματα των συνδρομητών (κλάση 41). Περιόρισε έτσι τον κατάλογο των προϊόντων και των υπηρεσιών, προσθέτοντας, όσον αφορά την κλάση 9, τη φράση «από τα προϊόντα αυτά αποκλείονται εκείνα που αφορούν ή περιέχουν τηλεφωνικούς καταλόγους περιλαμβάνοντες τα ονόματα των συνδρομητών», όσον αφορά την κλάση 16, τη φράση «από τα προϊόντα αυτά αποκλείονται οι τηλεφωνικοί κατάλογοι που περιλαμβάνουν τα ονόματα των συνδρομητών» και, όσον αφορά την κλάση 41, τη φράση «από τις υπηρεσίες αυτές αποκλείεται η έκδοση τηλεφωνικών καταλόγων που περιλαμβάνουν τα ονόματα των συνδρομητών». Η αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας απορρίφθηκε κατά τα λοιπά.

6 Τόσο η προσφεύγουσα, όσον αφορά τη μερική απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας, όσο και η προσφεύγουσα, όσον αφορά την κήρυξη της μερικής ακυρότητας του σήματός της, άσκησαν προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

7 Το πρώτο τμήμα προσφυγών, αποφαινόμενο επί των δύο προσφυγών, που συνεκδικάσθηκαν δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 216/96 της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 1996, σχετικά με τον κανονισμό διαδικασίας των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ (ΕΕ L 28, σ. 11), με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 580/2001-1 και R 592/2001-1, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), δέχθηκε εν μέρει την προσφυγή της παρεμβαίνουσας και απέρριψε εκείνη της προσφεύγουσας. Ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων και κήρυξε την ακυρότητα του σήματος WEISSE SEITEN για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες:

— κλάση 9: «Μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)»·

— κλάση 16: «Χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρήσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)· υλικά για καλλιτέχνες· είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)»·

— κλάση 41: «Υπηρεσίες εκδοτικού οίκου, ειδικότερα έκδοση κειμένων, βιβλίων, περιοδικών, εφημερίδων»·

— κλάση 42: «Υπηρεσίες συντάκτη».

8 Το τμήμα προσφυγών θεώρησε, κατ' αρχάς, ότι, όσον αφορά τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 9 και αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη, και το έντυπο υλικό, τα εγκυκλοπαιδικά έργα και τις καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικούς καταλόγους), που υπάγονται στην κλάση 16, το σήμα WEISSE SEITEN είχε καταχωριστεί κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94. Επιπλέον, θεώρησε ότι, όσον αφορά όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αναφέρθηκαν στην προηγούμενη σκέψη (στο εξής: επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες), το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του εν λόγω κανονισμού έπρεπε επίσης να εφαρμοστεί.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να μεταρρυθμίσει την προσβαλλομένη απόφαση ούτως ώστε να απορριφθεί πλήρως η αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας,

— επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση, στον βαθμό που δέχθηκε την αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας, και να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να λάβει νέα απόφαση, ενδεχομένως κατόπιν συμπληρωματικής διαδικασίας, και να απορρίψει στο σύνολό της την αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

10 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

11 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

12 Σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, η προσφυγή κατά της αποφάσεως τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ πρέπει να ασκείται εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της εν λόγω αποφάσεως. Σύμφωνα με το άρθρο 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η παρέκταση των δικονομικών προθεσμιών λόγω αποστάσεως είναι δέκα ημέρες κατ' αποκοπή.

13 Εν προκειμένω, η προσβαλλομένη απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα την 1η Ιουλίου 2003. Επομένως, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής έληξε στις 11 Σεπτεμβρίου 2003, συμπεριλαμβανομένης της παρεκτάσεως λόγω αποστάσεως.

14 Το δικόγραφο της προσφυγής περιήλθε βεβαίως με τηλεομοιοτυπία στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Σεπτεμβρίου 2003, ήτοι πριν από τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής.

15 Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, για τον έλεγχο της τηρήσεως των δικονομικών προθεσμιών λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία κατά την οποία το αντίγραφο του υπογεγραμμένου πρωτοτύπου ενός διαδικαστικού εγγράφου περιέρχεται στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου με τηλεομοιοτυπία, υπό τον όρον ότι το υπογεγραμμένο πρωτότυπο του εγγράφου κατατίθεται στη Γραμματεία το αργότερο δέκα ημέρες μετά την εν λόγω ημερομηνία.

16 Εν προκειμένω όμως, το πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής περιήλθε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μόλις στις 19 Σεπτεμβρίου 2003, ήτοι εκτός της προαναφερθείσας προθεσμίας των δέκα ημερών. Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, μόνον η ημερομηνία καταθέσεως του υπογεγραμμένου πρωτοτύπου, ήτοι η 19η Σεπτεμβρίου 2003, πρέπει να ληφθεί υπόψη για να κριθεί η τήρηση της προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφυγή κατατέθηκε μετά τη λήξη της προθεσμίας αυτής.

17 Ωστόσο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αντιμετωπίζει μια τυπική περίπτωση ανωτέρας βίας ή, τουλάχιστον, τυχαίου γεγονότος.

18 Πρέπει να τονιστεί ότι οι έννοιες της ανωτέρας βίας και του τυχαίου γεγονότος συνεπάγονται, εκτός ενός αντικειμενικού στοιχείου σχετικού με ασυνήθεις και άσχετες προς τον ενδιαφερόμενο περιστάσεις, ένα υποκειμενικό στοιχείο έχον σχέση με την υποχρέωση, για τον ενδιαφερόμενο, να προνοήσει σχετικά με τις συνέπειες ενός ασυνήθους γεγονότος λαμβάνοντας τα ενδεικνυόμενα μέτρα, χωρίς

να αποδέχεται υπερβολικές θυσίες. Ειδικότερα, ο ενδιαφερόμενος οφείλει να επιβλέπει επιμελώς την πορεία της διαδικασίας και, ιδίως, να επιδεικνύει επιμέλεια ώστε να τηρεί τις προβλεπόμενες προθεσμίες (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1994, C-195/91 P, Bayer κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-5619, σκέψη 32). Έτσι, οι έννοιες της ανωτέρας βίας και του τυχαίου γεγονότος δεν εφαρμόζονται σε μια κατάσταση όπου ένα επιμελές και συνετό άτομο θα μπορούσε, αντικειμενικώς, να αποφύγει την εκπνοή της προθεσμίας προσφυγής (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1984, 209/83, Valsabbia κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3089, σκέψη 22, και διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2005, C-325/03 P, Zuazaga Meabe κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2005, σ. I-403, σκέψη 25).

19 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ανέθεσε την αποστολή του πρωτοτύπου του δικογράφου της προσφυγής της απευθείας στα αυστριακά ταχυδρομεία στις 9 Σεπτεμβρίου 2003, ήτοι την επομένη της αποστολής της τηλεομοιοτυπίας. Εν συνεχεία, η επιστολή παραδόθηκε από το αυστριακό ταχυδρομείο στο λουξεμβουργιανό ταχυδρομείο στις 11 Σεπτεμβρίου 2003 και το τελευταίο αυτό ανέθεσε την παράδοση της επιστολής στην επιχείρηση Michel Greco στις 12 Σεπτεμβρίου 2003. Η επιχείρηση αυτή όμως χρειάστηκε επτά ημέρες για να καταθέσει την επιστολή στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου.

20 Επομένως, η κύρια, αν όχι η αποκλειστική, αιτία της καθυστερήσεως έγκειται στο γεγονός ότι το δικόγραφο της προσφυγής περιήλθε στην κατοχή του Πρωτοδικείου επτά ημέρες μετά την άφιξή του στο Λουξεμβούργο (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Μαρτίου 1967, 25/65 και 26/65, Simet και Feram κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 483). Η περίσταση αυτή πρέπει να θεωρηθεί τυχαίο γεγονός ως προς την προσφεύγουσα και δεν μπορεί να της προσάπτεται, εφόσον επέδειξε την επιμέλεια που πρέπει να επιδεικνύει ο κανονικά ενημερωμένος προσφεύγων προκειμένου να τηρήσει τις προθεσμίες, ότι συνέβαλε στην καθυστέρηση με τη συμπεριφορά της.

21 Κατά συνέπεια, η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί του παραδεκτού του δευτέρου κεφαλαίου του αιτητικού

22 Στο δεύτερο τμήμα του δευτέρου κεφαλαίου του αιτητικού της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο, κατ' ουσίαν, να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να λάβει νέα απόφαση και να απορρίψει στο σύνολό της την αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας.

23 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση των αποφάσεων του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Αντιθέτως, στο ΓΕΕΑ εναπόκειται να συμμορφώνεται προς το διατακτικό και το αιτιολογικό των αποφάσεων του κοινοτικού δικαστή [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, Τ-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33· της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 3ης Ιουλίου 2003, Τ-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, II-2251, σκέψη 22].

24 Επομένως, το δεύτερο τμήμα του δευτέρου κεφαλαίου του αιτητικού της προσφυγής είναι απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

25 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος λόγος αντλείται από ασυμφωνία μεταξύ της προσβαλλομένης αποφάσεως και της αυστριακής αποφάσεως, ενώ ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλούνται, αντιστοίχως, από παραβάσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία δ΄, γ΄ και β΄, του κανονισμού 40/94.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από ασυμφωνία μεταξύ της προσβαλλομένης αποφάσεως και της αυστριακής αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση περιέχει μια ανακολουθία, στον βαθμό που στηρίζεται σε μια εκτίμηση του αυστριακού κοινού διαφορετική από εκείνη που διατύπωσαν οι αυστριακές εθνικές αρχές στην απόφαση του Oberste Patent- und Markensenat της 22ας Σεπτεμβρίου 1999.

27 Το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει ότι δεν είναι νομικά υποχρεωμένο να φροντίζει να υπάρχει συνοχή μεταξύ των αποφάσεών του και των εθνικών αποφάσεων. Επιπλέον, τα προς εκτίμηση πραγματικά περιστατικά δεν ήταν πανομοιότυπα, δεδομένου ότι οι εθνικές αρχές στήριξαν την απόφασή τους στις γλωσσικές συνήθειες στην Αυστρία, ενώ το ΓΕΕΑ έπρεπε να λάβει υπόψη τις γλωσσικές συνήθειες στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς και, κατά συνέπεια, και στη Γερμανία.

28 Επιπλέον, το ΓΕΕΑ τονίζει ότι η απόφαση του Oberste Patent- und Markensenat επικύρωσε την κήρυξη της ακυρότητας του αυστριακού σήματος WEISSE SEITEN, καθόσον κάλυπτε τα προϊόντα «χαρτί και έντυπο υλικό», λόγω του περιγραφικού χαρακτήρα του (υπό την έννοια των «σελίδων λευκού χρώματος») και ότι, κατά συνέπεια, υπήρχε συμφωνία μεταξύ των αποφάσεων ως προς το σημείο αυτό.

29 Η παρεμβαίνουσα υπενθυμίζει ότι το ΓΕΕΑ δεν έχει καμία υποχρέωση να συμμερίζεται την εκτίμηση μιας εθνικής αρχής, οπότε η απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 1999 δεν ασκεί επιρροή για τον καθορισμό του τρόπου κατά τον οποίο το αυστριακό κοινό προσλαμβάνει το επίμαχο σήμα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

30 Πρέπει να τονιστεί ότι το ΓΕΕΑ δεν είναι υποχρεωμένο να στηρίζει σε εθνική απόφαση την εκτίμησή του ως προς το πώς προσλαμβάνει το ενδιαφερόμενο κοινό το επίμαχο σήμα. Το κοινοτικό καθεστώς των σημάτων είναι ένα αυτοτελές σύστημα, το οποίο αποτελείται από ένα σύνολο κανόνων και επιδιώκει ειδικούς σκοπούς, η δε εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη κάθε εθνικού συστήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, Τ-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. II-3829, σκέψη 47]. Ως εκ τούτου, η δυνατότητα καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται μόνο βάσει της σχετικής κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως. Το ΓΕΕΑ και, εφόσον παραστεί ανάγκη, ο κοινοτικός δικαστής δεν δεσμεύονται από απόφαση εκδοθείσα σε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα η οποία αναγνωρίζει τη δυνατότητα του ιδίου σημείου να καταχωριστεί ως εθνικό σήμα. Τούτο ισχύει ακόμη και αν η απόφαση αυτή ελήφθη κατ' εφαρμογήν εθνικής νομοθεσίας εναρμονισμένης με την πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), ή ακόμη εντός χώρας ανήκουσας στη γλωσσική ζώνη από την οποία προέρχεται το επίμαχο λεκτικό σημείο [απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 47, και της 22ας Ιουνίου 2005, Τ-19/04, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), Συλλογή 2005, σ. II-2383, σκέψη 37].

31 Επομένως, η ενδεχόμενη ασυμφωνία της προσβαλλομένης αποφάσεως προς την αυστριακή απόφαση δεν μπορεί να συνιστά παράβαση της σχετικής κοινοτικής ρύθμισης. Το Πρωτοδικείο θα εξετάσει στο πλαίσιο των λοιπών λόγων ακυρώσεως αν το ΓΕΕΑ ανέλυσε ορθώς τον τρόπο προσλήψεως του ενδιαφερομένου εν προκειμένω κοινού.

32 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

33 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» είχε εισδύσει στη γερμανική γλώσσα ως συνώνυμο του «alphabetisches Teilnehmerverzeichnis» (αλφαβητικού καταλόγου των συνδρομητών) το αργότερο κατά τον χρόνο της δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως της Επιτροπής το 1995 και ότι εχρησιμοποιείτο στο παρελθόν υπό την έννοια του τηλεφωνικού αλφαβητικού καταλόγου στην Αυστρία. Υποστηρίζει ότι μόνο μια αντικειμενική ονομασία που γίνεται κατανοητή στην πλειονότητα των ενδιαφερομένων κύκλων και η οποία χρησιμοποιείται συνήθως μπορεί να αποτελεί απόλυτο λόγο απαραδέκτου προβλεπόμενο στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94. Η σποραδική όμως χρησιμοποίηση του σημείου ως γενικής ονομασίας από τους ενδιαφερόμενους κύκλους δεν αρκεί για τη δημιουργία μιας τέτοιας ονομασίας.

34 Κατά την προσφεύγουσα, είναι δυνατόν, στον αγγλόφωνο χώρο, να είναι συνήθεις οι έννοιες των «Yellow Pages» (κίτρινες σελίδες) και των «White Pages» (λευκές σελίδες) για να προσδιορίζονται το επαγγελματικό και το διοικητικό τμήμα ενός τηλεφωνικού καταλόγου. Στην καθομιλουμένη γερμανική γλώσσα, λόγω της μεγάλης χρήσης της ονομασίας «gelbe Seiten» (κίτρινες σελίδες), το σημείο αυτό κατέστη συνήθης γενική ένδειξη για τον προσδιορισμό ενός επαγγελματικού τηλεφωνικού καταλόγου. Ωστόσο, το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» ουδέποτε κατέστη σύνηθες, στον γερμανόφωνο χώρο, για τον γενικό προσδιορισμό των διοικητικών τμημάτων των τηλεφωνικών καταλόγων. Επιπλέον, στην ανακοίνωση της Επιτροπής, πρόκειται μάλλον για τη μετάφραση της αγγλικής ονομασίας «White Pages» και όχι για τη δημιουργία μιας νέας αντικειμενικής ονομασίας στη γερμανική γλώσσα.

35 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι κάποιος άλλος, ο οποίος παρέλειψε να καταχωρίσει υπέρ αυτού ένα δικαίωμα αποκλειστικότητας, έχει ήδη χρησιμοποιήσει μία φορά, ίσως ακόμη και σποραδικά, ένα τέτοιο πρωτότυπο λεκτικό

σύμπλεγμα προσδιορίζοντας καταχρηστικά ορισμένα προϊόντα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παρακώλυση της καταχωρίσεως της αντικειμενικής ονομασίας, καθόσον κατ' αυτήν ελλείπει το στοιχείο της συνήθους χρήσεως εκ μέρους του κοινού και της χρήσεως στην καθομιλουμένη. Μόνον αν μια τέτοια ονομασία επαναλαμβανόταν από άλλους ανταγωνιστές και εχρησιμοποιείτο γενικώς θα μπορούσε να αναπτυχθεί μια θεμιτή πρακτική και το σημείο θα μπορούσε να καταστεί στοιχείο της καθομιλουμένης. Από τον φάκελο όμως προκύπτει μόνον ότι η παρεμβαίνουσα έχει χρησιμοποιήσει, σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, την ονομασία αυτή, συνοδεύοντάς την από σχετικές εξηγήσεις για να βελτιώσει την κατανόησή της. Ο φάκελος δεν περιέχει την παραμικρή απόδειξη για το ότι η πρωτότυπη αυτή ονομασία για μια έκδοση κατέστη στοιχείο της γερμανικής καθομιλουμένης. Μια τέτοια εξέλιξη ενός σημείου δεν μπορεί να υποτεθεί και να συναχθεί υποθετικώς, αλλά πρέπει να αποδειχθεί. Το ίδιο το ΓΕΕΑ έχει επιτρέψει χωρίς περιορισμούς, παρά τις αντιρρήσεις του εξεταστή, το σήμα WEISSE SEITEN, δεδομένου ότι θεώρησε ότι η ονομασία δεν είχε καταστεί συνήθης για το κοινό και ότι δεν αποτελούσε τμήμα του γενικού λεξιλογίου της γερμανικής γλώσσας. Στην περίπτωση αυτή, εναπόκειται στον αιτούντα την κήρυξη της ακυρότητας, ήτοι στην παρεμβαίνουσα, να προσκομίσει την απόδειξη ότι κατά τη διαδικασία της κοινοποίησης το ΓΕΕΑ δεν έλαβε υπόψη μια ουσιώδη πτυχή που αφορά την ύπαρξη ενός απολύτου λόγου απαραδέκτου.

36 Ακόμη και αν έπρεπε να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή και η αυστριακή διοίκηση των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών υπηρεσιών δημιούργησαν, με τη δημοσίευση και τη σποραδική χρήση του λεκτικού συμπλέγματος «weiße Seiten», συνοδευόμενη από εξηγήσεις, μια αντικειμενική ονομασία, το τμήμα προσφυγών δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους η ονομασία αυτή εφαρμοζόταν και σε προϊόντα και υπηρεσίες πέραν των τηλεφωνικών καταλόγων υπό μορφή βιβλίου. Η προσβαλλομένη απόφαση δεν περιέχει καμία αιτιολογία που να εξηγεί για ποιον λόγο ένα ηλεκτρονικό αρχείο ή ένας διαδικτυακός τόπος που θα ονομαζόταν «WEISSE SEITEN» και δεν θα ήταν ούτε λευκός ούτε θα αποτελούνταν από σελίδες δεν θα έπρεπε να ονομάζεται «WEISSE SEITEN» και για ποιον λόγο πρόκειται για αντικειμενική ονομασία.

37 Το ΓΕΕΑ τονίζει, κατ' αρχάς, ότι ουδέποτε το τμήμα προσφυγών ή το τμήμα ακυρώσεων ανέφεραν ότι η μοναδική χρησιμοποίηση του λεκτικού συμπλέγματος «weiße Seiten» εκ μέρους της Επιτροπής αρκούσε για να απορριφθεί η καταχώριση. Η χρησιμοποίηση αυτή θεωρήθηκε ότι αντιστοιχεί στο χρονικό σημείο κατά το οποίο, στην εξέλιξη της γλώσσας, το λεκτικό αυτό σύμπλεγμα παρουσιάστηκε ως

γενικό ακόμη και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τουλάχιστον στους ειδικευμένους κύκλους, όπως τούτο διαπιστώθηκε με την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων, ή ότι αντικατοπτρίζει το χρονικό σημείο κατά το οποίο, το αργότερο, εισήλθε στη γερμανική γλώσσα ως συνώνυμο του αλφαβητικού καταλόγου των συνδρομητών, όπως τούτο διαπιστώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

38 Το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι το επίμαχο λεκτικό σύμπλεγμα κατέστη γενική έκφραση πριν από την ημερομηνία της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος αποτελεί το αποτέλεσμα μιας αναλύσεως ογκωδών εγγράφων προερχομένων από τον αυστριακό και τον γερμανικό γλωσσικό χώρο και από την ανακοίνωση της Επιτροπής. Επιπλέον, η τελευταία αυτή ανακοίνωση στηρίζεται σε έγγραφα και μελέτες που χρησιμοποιούσαν ήδη το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» ως γενική έννοια. Συγκεκριμένα, οι υποσημειώσεις και οι ενδείξεις των πηγών στους πίνακες παραπέμπουν σε μια μελέτη πραγματοποιηθείσα το 1992 από την Coopers & Lybrand, Deloitte, στην οποία είχε ήδη χρησιμοποιηθεί η έννοια αυτή. Επομένως, η ανακοίνωση της Επιτροπής δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως μοναδική χρησιμοποίηση, αλλά ως πρόσφορη απόδειξη για το ότι το λεκτικό αυτό σύμπλεγμα είχε καταστεί, τουλάχιστον στους ειδικευμένους κύκλους, μια γενική ένδειξη για τον προσδιορισμό ενός αλφαβητικού καταλόγου συνδρομητών.

39 Επιπλέον, η χρήση της έννοιας αυτής δεν περιοριζόταν μόνο στη Γερμανία και στην Αυστρία, καθόσον χρησιμοποιείται επίσης, από μακρού, στο Λουξεμβούργο.

40 Επομένως, κατά το ΓΕΕΑ, δεν χωρεί καμία αμφιβολία ως προς το ότι η έννοια «weiße Seiten» αποτελούσε ήδη γενική έννοια στα γερμανικά κατά τον χρόνο της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος. Ως «θεμιτή και πάγια πρακτική του εμπορίου», πρέπει να νοηθεί η εμπορική χρήση, το εμπορικό έθιμο. Επομένως, η συνήθης χρήση εντός μιας πιο περιορισμένης ομάδας απ' ό,τι το εν γένει κοινό αρκεί για να αποτελέσει λόγο απαραδέκτου. Εν πάση περιπτώσει, το αργότερο κατά την ημερομηνία της ανακοινώσεως της Επιτροπής, η οποία απευθύνθηκε σε ένα ευρύ κοινό, το επίμαχο λεκτικό σύμπλεγμα είχε επίσης καταστεί σύνηθες στην καθομιλουμένη.

41 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι, όσον αφορά τις ηλεκτρονικές μνήμες, η προσφεύγουσα δεν κατανοεί ορθά την έννοια των «weiße Seiten», εξομοιώνοντάς την με εκείνη των «weißfarbige Seiten» (σελίδες λευκού χρώματος) και προβάλλοντας το γεγονός ότι μια ηλεκτρονική μνήμη δεν είναι λευκή και δεν έχει σελίδες. Το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι, δεδομένου ότι οι τηλεφωνικοί κατάλογοι προσφέρονται επίσης υπό ηλεκτρονική μορφή, ένα τέτοιο υπόθεμα πληροφοριών μπορούσε επίσης να περιγραφεί με περισσότερη ακρίβεια μέσω της έννοιας των «weiße Seiten».

42 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε ότι το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» αποτελούσε μια ένδειξη η οποία κατέστη τρέχουσα για τον προσδιορισμό των ευρετηρίων των αριθμών τηλεφώνων των συνδρομητών που είναι αλφαβητικά ταξινομημένοι.

43 Από τα έγγραφα της αυστριακής διοίκησης των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών υπηρεσιών αποδεικνύεται ότι το λεκτικό αυτό σύμπλεγμα ήταν ήδη σύνηθες στην Αυστρία κατά τα έτη 1992/1993. Δεδομένου ότι μόνον η έννοια «weiße Seiten», χωρίς άλλη ένδειξη, εχρησιμοποιείτο στα έντυπα παραγγελίας, η παρεμβαίνουσα συνάγει από αυτό ότι ο αυστριακός πελάτης των ταχυδρομείων δεν μπορούσε να αποκτήσει τηλεφωνικό κατάλογο παρά μόνο στον βαθμό που γνώριζε τη σημασία της έννοιας αυτής. Επομένως, η επεξηγηματική ένδειξη «ευρετήριο των συνδρομητών» δεν ήταν αναγκαία για την κατανόηση της επίμαχης έννοιας από τον πελάτη των ταχυδρομείων. Η αναφορά και μόνον του είδους του προϊόντος («ευρετήριο των συνδρομητών») δίπλα στην ονομασία του προϊόντος («weiße Seiten»), καθώς και η χρησιμοποίηση εκ παραλλήλου των εκφράσεων «επαγγελματικός κατάλογος» και «gelbe Seiten», δεν εμποδίζει συνεπώς το να υποτεθεί ότι επρόκειτο για ονομασία η οποία είχε καταστεί συνήθης για τον προϊόν αυτό.

44 Κατά την παρεμβαίνουσα, η χρήση αυτή δεν ήταν μεμονωμένη ή σποραδική. Το καθοριστικό σημείο δεν είναι ο αριθμός των προσκομιζομένων εγγράφων, αλλά η σημασία και το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών. Το ενημερωτικό δελτίο είχε αποσταλεί σε όλα τα αυστριακά νοικοκυριά, τα οποία έλαβαν γνώση αυτού. Επιπλέον, η χρήση της επίμαχης ονομασίας από όλους τους ανταγωνιστές ή από πολλούς από αυτούς ουδόλως είναι αναγκαία για να αποδειχθεί ότι η ονομασία του προϊόντος είχε καταστεί συνήθης. Αυτό που έχει σημασία είναι το αν την ονομασία τη θεωρούσε γενικώς συνήθη το κοινό. Ο κύριος λόγος της εξέλιξης ενός σήματος

που καλύπτει μια γενική ονομασία είναι γενικώς το γεγονός ότι, επί μια σχετικά μακρά περίοδο, στην αγορά υφίσταται μόνον ένας προμηθευτής για ένα συγκεκριμένο προϊόν και το κοινό, για τον λόγο αυτό, χρησιμοποιεί το σήμα και την ονομασία του προϊόντος ως συνώνυμα. Λόγω του ότι αποτελούσαν κρατικό μονοπώλιο, δεν υφίστατο κανένας άλλος προμηθευτής επισήμων τηλεφωνικών καταλόγων πέραν των αυστριακών ταχυδρομείων, κατά τα έτη 1992 και 1993, στον τομέα των επισήμων τηλεφωνικών ευρετηρίων.

45 Όσον αφορά την ανακοίνωση της Επιτροπής, από αυτήν αποδεικνύεται ότι το επίμαχο λεκτικό σύμπλεγμα εχρησιμοποιείτο επίσης σε άλλες χώρες ως συνήθης ονομασία για τον προσδιορισμό των ευρετηρίων των συνδρομητών. Η Επιτροπή, στην παρουσίαση της κατάστασης της αγοράς, χρησιμοποίησε όρους και ονομασίες που συνάντησε στο πλαίσιο της προηγηθείσας ανάλυσης. Η ονομασία «weiße Seiten» δεν αποτελεί συνεπώς νέα αυθαίρετη δημιουργία της Επιτροπής, αλλά ήδη τρέχουσα ονομασία στην αγορά των τηλεφωνικών ευρετηρίων.

46 Η παρεμβαίνουσα, αναφερόμενη στις έρευνες που διενήργησε στο Διαδίκτυο επ' ευκαιρία της υπό κρίση προσφυγής, δηλώνει ότι διαπίστωσε ότι η έννοια των «weiße Seiten» χρησιμοποιείται, μεταξύ άλλων, στο Βέλγιο («pages blanches»), στη Γαλλία («pages blanches»), στην Ιταλία («pagine bianche»), στη Ρουμανία («white pages»), στον Άγιο Μαρίνο («pagine bianche»), στην Ελβετία («pagine bianche»), στο Μαρόκο («pages blanches»), στο Μεξικό («paginas blancas») καθώς και στην Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία («white pages»). Η παρεμβαίνουσα τονίζει ότι η χρησιμοποίηση της έννοιας αυτής σε άλλες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει σημασία, καθόσον είναι δυνατόν να ασκηθεί αγωγή στηριζόμενη στην ύπαρξη ενός σήματος καταχωρισμένου στον γερμανόφωνο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά μιας ονομασίας που χρησιμοποιείται σε μια άλλη γλώσσα αλλά είναι πανομοιότυπη.

47 Εν συνεχεία, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94 υφίστατο ήδη κατά τον χρόνο της καταθέσεως του σήματος το 1996, καθώς και κατά τον χρόνο της καταχωρίσεώς του το 1999, η ενδεχόμενη άσκηση ανακοπής δεν είναι καθοριστική.

48 Τέλος, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι η ονομασία «weiße Seiten» αποτελεί γενική ονομασία για τα ευρετήρια συνδρομητών, οπότε η ονομασία αυτή δεν καλύπτει μόνον τα έντυπα ευρετήρια, αλλά κάθε μορφή ευρετηρίου συνδρομητών, ανεξάρτητα από τη φύση του υποθέματος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

49 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την καταχώριση σήματος παρά μόνον όταν τα σημεία ή οι ενδείξεις από τα οποία συντίθεται αποκλειστικά το σήμα αυτό έχουν καταστεί συνήθη στην καθημερινή γλώσσα ή στη θεμιτή και πάγια τακτική του εμπορίου για τον προσδιορισμό των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία το εν λόγω σήμα υποβλήθηκε προς καταχώριση [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2001, C-517/99, Merz & Krell, Συλλογή 2001, σ. I-6959, σκέψη 31, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψη 37]. Έτσι, πρέπει να τονιστεί ότι ο συνήθης χαρακτήρας ενός σήματος μπορεί να εκτιμάται μόνον, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτει το σήμα, έστω και αν η επίμαχη διάταξη δεν κάνει ρητή αναφορά σε αυτά, και, αφετέρου, σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το σήμα αυτό (προπαρατεθείσα απόφαση BSS, σκέψη 37).

50 Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κοινό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το σύνηθες ενός σημείου εκτιμάται λαμβανομένης υπόψη της τεκμαιρομένης αναμονής ενός μέσου καταναλωτή του είδους του επίμαχου προϊόντος, ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος (προπαρατεθείσα απόφαση BSS, σκέψη 38).

51 Επιπλέον, καίτοι υφίσταται προφανής επικάλυψη των αντιστοίχων πεδίων εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, της οδηγίας, ο αποκλεισμός της καταχωρίσεως των

σημάτων που αφορά η τελευταία αυτή διάταξη δεν στηρίζεται στην περιγραφική φύση των σημάτων αυτών, αλλά στη χρήση που επικρατεί στους εμπορικούς κύκλους οι οποίοι ασχολούνται με το εμπόριο των προϊόντων και των υπηρεσιών σε σχέση με τα οποία ζητείται η καταχώριση των εν λόγω σημάτων (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Merz & Krell, σκέψη 35, και προπαρατεθείσα απόφαση BSS, σκέψη 39).

52 Τέλος, σημεία ή ενδείξεις που συνθέτουν ένα σήμα και έχουν καταστεί συνήθη στην καθημερινή γλώσσα ή στη θεμιτή και πάγια πρακτική του εμπορίου προς δήλωση των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αφορά το σήμα αυτό δεν είναι κατάλληλα να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από αυτά άλλων επιχειρήσεων και δεν πληρούν, κατά συνέπεια, τη βασική λειτουργία του σήματος (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Merz & Krell, σκέψη 37, και προπαρατεθείσα απόφαση BSS, σκέψη 40).

53 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι η καταχώριση του σήματος WEISSE SEITEN έπρεπε να ακυρωθεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 40/94, καθόσον αφορά τα «μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες, σύμπυκνους δίσκους απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)», που υπάγονται στην κλάση 9, και τα προϊόντα «έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)», που υπάγονται στην κλάση 16. Επομένως, ο συνήθης χαρακτήρα του λεκτικού συμπλέγματος «weiße Seiten» πρέπει να αναλυθεί σε σχέση με τα προϊόντα αυτά.

54 Δεδομένου ότι τα προϊόντα αυτά προορίζονται για τον καταναλωτή εν γένει, πρέπει να αναλυθεί ο τρόπος με τον οποίο τα αντιλαμβάνεται ο μέσος καταναλωτής. Επιπλέον, δεδομένου ότι το επίμαχο σήμα συντίθεται από λέξεις στα γερμανικά, ο μέσος αυτός καταναλωτής είναι γερμανόφωνος.

55 Πρέπει να τονιστεί ότι τα στοιχεία που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα στο ΓΕΕΑ, τα οποία απαριθμούνται στη σκέψη 4 ανωτέρω και αφορούν τον συνήθη χαρακτήρα του λεκτικού συμπλέγματος «weiße Seiten» για το ενδιαφερόμενο κοινό, αποδεικνύουν ότι το λεκτικό αυτό σύμπλεγμα έχει καταστεί η τρέχουσα γενική ονομασία για τον τηλεφωνικό κατάλογο των ιδιωτών.

56 Από την ανακοίνωση της Επιτροπής προκύπτει ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε πολλές φορές την έννοια των «weiße Seiten», αναφερόμενη σε ένα «alphabetisches Teilnehmerverzeichnis». Η έννοια αυτή χρησιμοποιείται ενίοτε μόνη της και ενίοτε συνοδευόμενη από την τελευταία αυτή περιγραφή. Το λεκτικό σύμπλεγμα «gelbe Seiten» χρησιμοποιείται επίσης στην ανακοίνωση αυτή, υπό την έννοια του τηλεφωνικού καταλόγου των επαγγελματιών. Η ανακοίνωση αυτή, δεδομένου ότι χρονολογείται από τον Σεπτέμβριο του 1995, αποδεικνύει ότι η έννοια των «weiße Seiten» είχε εισέλθει στη γερμανική γλώσσα το αργότερο κατά την περίοδο αυτή. Επιπλέον, όπως ορθώς διαπίστωσε το ΓΕΕΑ, η ανακοίνωση αυτή παραπέμπει σε μια μελέτη που πραγματοποιήθηκε το 1992 από την Coopers & Lybrand, Deloitte, η οποία ανέφερε ήδη την έννοια αυτή.

57 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι πρόκειται μάλλον για τη μετάφραση της αγγλικής ονομασίας «White Pages» παρά για τη δημιουργία μιας νέας αντικειμενικής ονομασίας στη γερμανική γλώσσα δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι τα έγγραφα των θεσμικών οργάνων μεταφράζονται από μεταφραστές προς τη μητρική τους γλώσσα, τα πρόσωπα αυτά χρησιμοποιούν, κατά το μέτρο του δυνατού, όρους και εκφράσεις που είναι ιδιωματικοί ή έχουν καθιερωθεί με τη χρήση.

58 Εν πάση περιπτώσει, τα διάφορα ενημερωτικά έγγραφα που προέρχονται από τα αυστριακά ταχυδρομεία και αφορούν τους τηλεφωνικούς καταλόγους αποδεικνύουν ότι το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» εχρησιμοποιείτο ήδη στην Αυστρία, υπό την έννοια του τηλεφωνικού καταλόγου των ιδιωτών, το αργότερο από το 1992. Τα έγγραφα αυτά συντάχθηκαν από την αυστριακή υπηρεσία ταχυδρομείων και ορισμένα από αυτά απεστάλησαν σε όλους τους συνδρομητές, ενώ άλλα προορίζονταν για το ευρύ κοινό. Όλα τα έγγραφα αυτά αφορούν την περίοδο πριν από την ημερομηνία καταθέσεως του σήματος WEISSE SEITEN. Από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι η χρησιμοποίηση του λεκτικού συμπλέγματος «weiße Seiten» δεν ήταν σποραδική, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, αλλ' ότι η αυστριακή υπηρεσία των ταχυδρομείων θεώρησε ότι το ευρύ κοινό γνώριζε τη σημασία του, καθόσον άλλως δεν θα το είχε χρησιμοποιήσει στα ενημερωτικά φυλλάδιά της.

59 Όσον αφορά τα δελτία παραγγελίας των αυστριακών τηλεφωνικών καταλόγων, πρέπει να τονιστεί ότι καταρτίστηκαν από την παρεμβαίνουσα. Αφορούν τα έτη

1993/1994 και 1994/1995 και περιέχουν τα λεκτικά συμπλέγματα «weiße Seiten» και «gelbe Seiten», χωρίς καμία πρόσθετη εξήγηση. Επομένως, αυτοί που έλαβαν τα εν λόγω δελτία παραγγελίας υποτίθεται ότι γνώριζαν τη σημασία του λεκτικού συμπλέγματος «weiße Seiten».

60 Από τις οδηγίες για την έκδοση των επισήμων καταλόγων, η οποία αποτελούσε αντικείμενο συμβάσεως συναφθείσας το 1992 μεταξύ της παρεμβαίνουσας και της αυστριακής διοίκησης των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών υπηρεσιών, και από τις επιστολές που αντάλλαξαν η παρεμβαίνουσα και διάφορες διευθύνσεις της αυστριακής διοίκησης των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών υπηρεσιών σχετικά με την έκδοση των «Weiße Seiten», προκύπτει επίσης ότι η παρεμβαίνουσα και η διοίκηση χρησιμοποιούσαν στην αλληλογραφία τους, ήδη από το 1992, το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten», χωρίς άλλη εξήγηση όσον αφορά τη σημασία του.

61 Επιπλέον, από την έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο Διαδίκτυο στις 8 Αυγούστου 2000 προκύπτει ότι τόσο η έκφραση «weiße Seiten» όσο και η έκφραση «weisse Seiten» αναφέρονται στους τηλεφωνικούς καταλόγους ιδίως υπό ηλεκτρονική μορφή ή υπό μορφή CD-ROM.

62 Μολονότι τα τελευταία αυτά έγγραφα συγκεντρώθηκαν τέσσερα έτη μετά την κατάθεση του σήματος WEISSE SEITEN, επιβεβαιώνουν την πραγματοποιηθείσα γλωσσική εξέλιξη και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από έγγραφα που αφορούν τον πριν της καταθέσεως αυτής χρόνο.

63 Κατά τα λοιπά, από την απόφαση του Oberste Patent- und Markensenat προκύπτει πράγματι ότι το αυστριακό σήμα WEISSE SEITEN κηρύχθηκε άκυρο όσον αφορά τα ακόλουθα προϊόντα: «χαρτί και έντυπο υλικό».

64 Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα αναφέρεται στις έρευνες που πραγματοποιήθηκαν στο Διαδίκτυο επ' ευκαιρία της υπό κρίση προσφυγής και οι οποίες επισυνάπτονται στο υπόμνημά της αντικρούσεως, για να αποδείξει ότι η έννοια των «weiße Seiten» χρησιμοποιείται σε πολλές χώρες. Ομοίως, το ΓΕΕΑ αναφέρεται σε μια έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο Διαδίκτυο και η οποία επισυνάπτεται στο υπόμνημά του αντικρούσεως.

65 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα στοιχεία αυτά, που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη. Συγκεκριμένα, η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 και, επομένως, το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα των εγγράφων που υποβλήθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συνεπώς, η συνεκτίμηση των ως άνω εγγράφων αποκλείεται, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί η αποδεικτική τους ισχύς [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004, Τ-10/03, Koubi κατά ΓΕΕΑ — Flabesa (CONFORFLEX), Συλλογή 2004, σ. II-719, σκέψη 52· της 29ης Απριλίου 2004, Τ-399/02, Eurocermex κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα φιάλης ζύθου), Συλλογή 2004, σ. II-1391, σκέψη 52, και της 21ης Απριλίου 2005, Τ-164/03, Ampafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), Συλλογή 2005, σ. II-1401, σκέψη 29].

66 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ δεν αρκούσαν για να αποδειχθεί ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, η έκφραση «weiße Seiten» αποτελούσε λεκτικό σύμπλεγμα που είχε καταστεί σύνηθες κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος WEISSE SEITEN εκ μέρους της προσφεύγουσας, ως γενική ονομασία για τον τηλεφωνικό κατάλογο των ιδιωτών. Περαιτέρω, πρέπει να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε ενώπιον του ΓΕΕΑ αποδείξεις από τις οποίες να μπορεί να αποδειχθεί ότι το σήμα WEISSE SEITEN δεν ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής του απόλυτου λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94.

67 Το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94 εφαρμοζόταν επίσης σε προϊόντα και υπηρεσίες πέραν των τηλεφωνικών καταλόγων υπό μορφή βιβλίου δεν πρέπει να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών εξέθεσε, στο σημείο 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα ακόλουθα: «Οι τηλεφωνικοί κατάλογοι δεν προσφέρονται μόνο σε χαρτί, αλλά και υπό ηλεκτρονική μορφή. Η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας εμπορεύεται, ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του '80, διάφορους τηλεφωνικούς καταλόγους σε ηλεκτρονικό υπόθεμα. Επιπλέον, οι τηλεφωνικοί κατάλογοι δεν προσφέρονται μόνο σε CD-ROM σήμερα, δηλαδή σε υποθέματα εγγεγραμμένης ηλεκτρονικής μνήμης, αλλά είναι επίσης απευθείας διαθέσιμοι στο Διαδίκτυο». Το τμήμα προσφυγών επανέλαβε, στο σημείο 53 της

προσβαλλομένης αποφάσεως, στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτού του απολύτου λόγου απαραδέκτου, ότι οι «τηλεφωνικοί κατάλογοι δεν προσφέρονταν μόνο σε χαρτί, αλλά και υπό ηλεκτρονική μορφή» και ότι υπήρχε «επίσης η δυνατότητα προσβάσεως στους καταλόγους αυτούς απευθείας μέσω του Διαδικτύου».

68 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «έστω και αν ένας όρος δεν [ε]χρησιμοποιείτ[ο] κανονικά για την παρουσίαση, στο εμπόριο, όλων των προϊόντων που καλύπτονται από μια αίτηση καταχωρίσεως σήματος, [έπρεπε] να εξεταστεί αυτός ο γενικός όρος για να κριθεί αν συντρέχει κάποιος απόλυτος λόγος απαραδέκτου». Το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι δεν μπορούσε «να κάνει τη διάκριση μεταξύ των διαφόρων προϊόντων που καλύπτει ο εν λόγω όρος, ήτοι, για παράδειγμα, μεταξύ (ψυχαγωγικών) μυθιστορημάτων και τηλεφωνικών καταλόγων» και έπρεπε «να εκτιμήσει την έλλειψη του διακριτικού χαρακτήρα με βάση το σύνολο των προϊόντων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που συνοδεύει την αίτηση».

69 Από τα χωρία αυτά προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών ανέφερε τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε ότι αυτός ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου έπρεπε επίσης να εφαρμοστεί στα «μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνους δίσκους απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)», που υπάγονται στην κλάση 9, και στα προϊόντα «έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)», που υπάγονται στην κλάση 16, και, έτσι, εκπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94.

70 Εν συνεχεία, πρέπει να εξεταστεί το βάσιμο της αιτιολογίας αυτής.

71 Δεν αμφισβητείται ότι οι τηλεφωνικοί κατάλογοι των ιδιωτών διατίθενται όχι μόνο σε χαρτί, αλλά και υπό ηλεκτρονική μορφή, στο Διαδίκτυο ή σε CD-ROM. Το Πρωτοδικείο έχει τονίσει, όσον αφορά τα προϊόντα «εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)» και «έντυπο υλικό,

εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)», ότι τα προϊόντα αυτά κάλυπταν διαφόρους τύπους προϊόντων κατάλληλων να περιλαμβάνουν είτε σε ηλεκτρονικό υπόθεμα είτε σε χαρτί τηλεφωνικούς καταλόγους ή καταλόγους επικοινωνίας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουνίου 2001, Τ-357/99 και Τ-358/99, Telefon & Buch κατά ΓΕΕΑ (UNIVERSAL-TELEFONBUCH και UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS), Συλλογή 2001, σ. II-1705, σκέψη 26].

72 Επομένως, το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» πρέπει να θεωρείται ότι αποτελεί επίσης συνήθη ονομασία για τους ηλεκτρονικούς τηλεφωνικούς καταλόγους, όπως τούτο προκύπτει επίσης από τις έρευνες που πραγματοποιήθηκαν στο Διαδίκτυο εκ μέρους της παρεμβάσας κατά τη διοικητική διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ.

73 Όσον αφορά τα προϊόντα «μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)», που υπάγονται στην κλάση 9, πρέπει να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα ζήτησε την καταχώριση του επίμαχου σήματος για αυτή την κατηγορία προϊόντων στο σύνολό της, χωρίς να κάνει καμία διάκριση.

74 Κατά συνέπεια, πρέπει να επικυρωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών καθόσον αφορά αυτή την κατηγορία στο σύνολό της [βλ., υπό την έννοια αυτή, τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, Τ-359/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (EuroHealth), Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψη 33· προαναφερθείσα απόφαση STREAMSERVE, σκέψη 46· της 20ής Μαρτίου 2002, Τ-355/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (TELE AID), Συλλογή 2002, σ. II-1939, σκέψη 34· Τ-356/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (CARCARD), Συλλογή 2002, σ. II-1963, σκέψεις 33 και 36, καθώς και Τ-358/00, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (TRUCKCARD), Συλλογή 2002, σ. II-1993, σκέψεις 34 και 37].

75 Όσον αφορά τα προϊόντα «έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)», που υπάγονται στην κλάση 16 και στα οποία συγκαταλέγονται οι τηλεφωνικοί κατάλογοι σε χαρτί, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν έκανε διάκριση στο πλαίσιο αυτής της γενικής κατηγορίας, πρέπει να επικυρωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά αυτή την κατηγορία στο σύνολό της.

76 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς ακύρωσε την καταχώριση του σήματος WEISSE SEITEN βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94, όσον αφορά τα προϊόντα «μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)», που υπάγονται στην κλάση 9, και τα προϊόντα «έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)», που υπάγονται στην κλάση 16.

77 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

78 Η προσφεύγουσα διαπιστώνει ότι κατά τη δημιουργία του σημείου WEISSE SEITEN τηρήθηκαν οι κανόνες της γερμανικής γραμματικής. Δεν μπορεί να διαφύγει από κανέναν ότι το σήμα αποτελείται από τη δήλωση του χρώματος «weiß» (λευκό) και τη λέξη «Seiten» (σελίδες, πλευρές), στην οποία θα μπορούσαν να αποδοθούν πολλές σημασίες. Ωστόσο, μόνον όταν το σημείο μπορεί να μεταφέρει μια κατάλληλη πληροφορία για τα σχετικά προϊόντα και υπηρεσίες υφίσταται ενδεχομένως απόλυτος λόγος απαραδέκτου κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94.

79 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι μια έκδοση δεν αποτελείται από λευκές σελίδες, καθόσον σχεδόν όλες οι εκδόσεις τυπώνονται με μαύρο μελάνι σε λευκό χαρτί. Η λέξη «Seiten» δεν μπορεί να δηλώσει ένα βιβλίο, καθόσον οι σελίδες δεν αποτελούν παρά ένα από τα στοιχεία που συνθέτουν ένα τέτοιο βιβλίο και ο όρος αυτός δεν

αρκεί συνεπώς για να δηλώσει στον καταναλωτή ότι πρόκειται να λάβει ένα βιβλίο αν ζητήσει «weiße Seiten». Όσον αφορά το λευκό χαρτί, η προσφεύγουσα τονίζει ότι το άγραφο χαρτί ουδέποτε δηλώνεται με τη λέξη «Seiten» (σελίδες), καθόσον οι σελίδες αυτές δεν αποτελούν παρά ένα στοιχείο μια έκδοσης.

80 Κατά την προσφεύγουσα, ουδείς, ενόψει του σημείου WEISSE SEITEN, θα σκεφτόταν μια υπηρεσία σύνταξης, έκδοσης ή δημοσίευσης. Η λέξη «Seite» (σελίδα, πλευρά) ποτέ δεν θα μπορούσε να δηλώσει μια υπηρεσία και η αναφορά του χρώματος «weiß» ομοίως δεν θα μπορούσε να παραπέμψει σε υπηρεσίες.

81 Η προσφεύγουσα συμπεραίνει από τα ανωτέρω ότι, δεδομένου ότι η έννοια των «weiße Seiten» δεν μπορεί να περιγράψει καταλλήλως και υπό ευκόλως κατανοητή μορφή ένα ουσιώδες χαρακτηριστικό εκάστου των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών, εξαιρέσει του χαρτιού, για το οποίο ομοίως δεν είναι περιγραφική, το σήμα WEISSE SEITEN δεν μπορεί να θεωρηθεί περιγραφικό για κανένα από αυτά τα προϊόντα και υπηρεσίες.

82 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα προβαίνει σε εσφαλμένη ανάγνωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Όσον αφορά τα προϊόντα «έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)» και «μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)», το σημείο WEISSE SEITEN είναι περιγραφικό των προσδιοριζομένων προϊόντων ως συνώνυμο του τηλεφωνικού καταλόγου των ιδιωτών και όχι του λευκού χρώματος των σελίδων των βιβλίων. Επιπλέον, η ονομασία που έχει καταστεί συνήθης στην καθομιλουμένη είναι, κατά γενικό κανόνα, και περιγραφική.

83 Το ΓΕΕΑ τονίζει ότι, ακόμη και αν ένα σημείο δεν είναι περιγραφικό παρά μόνο για τμήμα των προϊόντων που περιλαμβάνονται σε μια συγκεκριμένη κατηγορία, δεν

μπορεί να καταχωριστεί για την κατηγορία αυτή. Δεδομένου ότι το σημείο WEISSE SEITEN είναι περιγραφικό του τηλεφωνικού καταλόγου των ιδιωτών, ομοίως δεν μπορεί να καταχωριστεί για έντυπο υλικό (έντυπα), εκτός αν ο αιτών την καταχώριση ή ο δικαιούχος του σήματος προβούν σε κατάλληλο περιορισμό του καταλόγου των προϊόντων και των υπηρεσιών, οπότε θα αποκλειστούν οι τηλεφωνικοί κατάλογοι.

84 Όσον αφορά τη συσχέτιση που έκανε το τμήμα προσφυγών με τη σημασία «weißfarbige Seiten», αυτή ισχύει μόνο για τα ακόλουθα προϊόντα: «Χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· υλικό για καλλιτέχνες· είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)». Κατά το ΓΕΕΑ, η έννοια των «weiße Seiten» μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως συνώνυμο των «weißfarbige Blätter» (φύλλα λευκού χρώματος). Επομένως, το σημείο WEISSE SEITEN είναι περιγραφικό όλων αυτών των προϊόντων. Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ωστόσο ότι παραμένει εκκρεμές το ζήτημα αν ο καταναλωτής θα προσλάβει και το σημείο αυτό ως περιγραφικό συνώνυμο του «παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)», δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ρητώς την εκτίμηση αυτή σε σχέση με τα εν λόγω προϊόντα.

85 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι το σημείο WEISSE SEITEN συνιστά άμεση και συγκεκριμένη ένδειξη ενός χαρακτηριστικού ή μιας ποιότητας ή του προορισμού των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94.

86 Κατά την παρεμβαίνουσα, οι λέξεις «Seite» και «Blätter» χρησιμοποιούνται ως συνώνυμα, όπως τούτο αποδεικνύεται από ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε στο *GEO,* καθώς και από τα λοιπά έγγραφα που αυτή προσκόμισε στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

87 Δεδομένου ότι η ένδειξη «weiß» χρησιμεύει για να δηλώσει σελίδες και φύλλα που δεν έχουν τυπωθεί και τα οποία πωλούνται έτσι, η ένδειξη αυτή περιγράφει κατ' αυτόν τον τρόπο μια ιδιότητα σελίδων διατιθέμενων στο εμπόριο, οπότε η έννοια των «weiße Seiten» χρησιμεύει για να δηλώσει το είδος και την ποιότητα του προϊόντος αυτού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

88 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στις συναλλαγές, για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών». Επιπλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι η «παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».

89 Η διάταξη του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, σύμφωνα με τον οποίο πρέπει να χρησιμοποιούνται ελευθέρως από όλους τα σημεία ή οι ενδείξεις που είναι περιγραφικές των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση. Ως εκ τούτου, η διάταξη αυτή εμποδίζει τέτοια σημεία ή ενδείξεις να επιφυλάσσονται σε μία μόνον επιχείρηση λόγω της καταχωρίσεώς τους ως σήματος [απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley, Συλλογή 2003, σ. I-12447, σκέψη 31, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-219/00, ELLOS κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. II-753, σκέψη 27].

90 Υπό την προοπτική αυτή, τα σημεία και οι ενδείξεις στα οποία αναφέρεται η προπαρατεθείσα διάταξη είναι αυτά που μπορούν να χρησιμεύουν, στο πλαίσιο μιας συνήθους από την άποψη του στοχευομένου κοινού χρήσεως, για να υποδηλώνουν, είτε άμεσα είτε μέσω της μνείας ενός από τα ουσιώδη χαρακτηριστικά τους, το προϊόν ή την υπηρεσία για την οποία ζητείται η καταχώριση (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψη 39). Επομένως, η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός σημείου πρέπει να γίνεται μόνο σε σχέση με τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες, αφενός, και σε σχέση με τη σχετική περί αυτών αντίληψη του οικείου κοινού, αφετέρου (προπαρατεθείσα απόφαση CARCARD, σκέψη 25).

91 Επομένως, προς εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, πρέπει να εξετάζεται, με βάση μια δεδομένη σημασία του οικείου λεκτικού σημείου, αν υφίσταται επαρκώς άμεση και συγκεκριμένη σχέση, από την πλευρά του ενδιαφερομένου κοινού, μεταξύ του σημείου αυτού και των κατηγοριών προϊόντων ή υπηρεσιών για τις οποίες έγινε δεκτή η καταχώριση (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση CARCARD, σκέψη 28).

92 Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι, για να αρνηθεί το ΓΕΕΑ την καταχώριση βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, δεν απαιτείται τα σημεία και οι ενδείξεις που συνθέτουν το σήμα και διαλαμβάνονται στο εν λόγω άρθρο να χρησιμοποιούνται όντως, κατά τον χρόνο της αιτήσεως περί καταχωρίσεως, για σκοπούς περιγραφικούς προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως αυτά για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση, ή για χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών. Αρκεί, όπως υποδηλώνει το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, τα ως άνω σημεία και οι ενδείξεις να μπορούν να χρησιμοποιούνται για τους ως άνω σκοπούς. Έτσι, κατ' εφαρμογήν της εν λόγω διατάξεως, πρέπει να μη γίνεται καταχώριση λεκτικού σημείου αν, σε μία τουλάχιστον από τις δυνητικές σημασίες του, είναι δηλωτικό χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 32).

93 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 έπρεπε να εφαρμοστεί για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες:

— κλάση 9: «Μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)»·

— κλάση 16: «Χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρήσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)· υλικά για καλλιτέχνες· είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)»·

— κλάση 41: «Υπηρεσίες εκδοτικού οίκου, ειδικότερα έκδοση κειμένων, βιβλίων, περιοδικών, εφημερίδων»·

— κλάση 42: «Υπηρεσίες συντάκτη».

94 Έστω και αν αρκεί να ισχύει ένας από τους απολύτους λόγους απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 προκειμένου να μην μπορεί να καταχωριστεί το σημείο ως κοινοτικό σήμα, πρέπει να εξεταστεί το βάσιμο της εφαρμογής του απολύτου λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, όσον αφορά επίσης τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στη σκέψη 76 ανωτέρω, για τα οποία κρίθηκε ότι είχε ορθώς εφαρμοστεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94.

95 Το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» έχει ορθώς συνταχθεί, σύμφωνα με τους γραμματικούς κανόνες της γερμανικής γλώσσας, όπως εξάλλου διαπιστώνει η προσφεύγουσα, και αποτελείται από τρέχουσες γερμανικές λέξεις.

96 Όπως τονίστηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του προηγουμένου λόγου, το λεκτικό αυτό σύμπλεγμα έχει καταστεί συνώνυμο, στα γερμανικά, του τηλεφωνικού καταλόγου των ιδιωτών. Επομένως, το λεκτικό αυτό σύμπλεγμα μπορεί επίσης να θεωρηθεί περιγραφικό για τα προϊόντα για τα οποία θεωρείται ότι αποτελεί συνήθη ονομασία, ήτοι για τα προϊόντα «μέσα μαγνητικών εγγραφών και εγγεγραμμένα αποθηκευτικά μέσα για εγκαταστάσεις και εξοπλισμό επεξεργασίας δεδομένων, ειδικότερα ταινίες, πλάκες και σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROMs)», και για τα προϊόντα «έντυπο υλικό, εγκυκλοπαιδικά έργα, καταχωρίσεις επαγγελματικών τομέων (τηλεφωνικοί κατάλογοι)», δεδομένου ότι δηλώνει το είδος των προϊόντων αυτών (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση UNIVERSALTELEFONBUCH και UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS, σκέψη 28).

97 Έτσι, δεν ευσταθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ότι μια έκδοση δεν αποτελείται από λευκές σελίδες, καθόσον σχεδόν όλες οι εκδόσεις τυπώνονται με μαύρο μελάνι σε λευκό χαρτί, και ότι η λέξη «Seiten» δεν μπορεί να δηλώσει ένα βιβλίο, καθόσον οι σελίδες δεν αποτελούν παρά ένα από τα στοιχεία που συνθέτουν ένα τέτοιο βιβλίο και ο όρος αυτός δεν αρκεί συνεπώς για να δηλώσει στον καταναλωτή ότι πρόκειται να λάβει ένα βιβλίο αν ζητήσει «weiße Seiten», δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι το σήμα WEISSE SEITEN ήταν περιγραφικό των προϊόντων αυτών ως συνώνυμο του τηλεφωνικού καταλόγου των ιδιωτών και όχι λόγω του λευκού χρώματος των σελίδων ενός τέτοιου καταλόγου.

98 Όσον αφορά τις «υπηρεσίες εκδοτικού οίκου, ειδικότερα έκδοση κειμένων, βιβλίων, περιοδικών, εφημερίδων», που υπάγονται στην κλάση 41, και τις «υπηρεσίες συντάκτη», που υπάγονται στην κλάση 42, αυτές αφορούν τη δημιουργία και την επεξεργασία των προϊόντων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 96 ανωτέρω και, ειδικότερα, των προϊόντων από χαρτί που υπάγονται στην κλάση 16. Επομένως, το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» μπορεί επίσης να θεωρηθεί περιγραφικό των υπηρεσιών αυτών, δεδομένου ότι δηλώνει τον προορισμό τους (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση UNIVERSALTELEFONBUCH και UNIVERSAL-KOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS, σκέψεις 26 και 28).

99 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ουδείς, ενόψει του σημείου WEISSE SEITEN, θα σκεφτόταν μια υπηρεσία σύνταξης, έκδοσης ή δημοσίευσης, καθόσον το τμήμα προσφυγών απέδειξε την ύπαρξη επαρκούς συνδέσμου μεταξύ των υπηρεσιών αυτών και των προϊόντων για τα οποία το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» σημαίνει «τηλεφωνικός κατάλογος των ιδιωτών».

100 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τα ανωτέρω προϊόντα και υπηρεσίες.

101 Πρέπει επιπλέον να εξεταστεί ο ενδεχόμενος περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος WEISSE SEITEN ως προς τα ακόλουθα προϊόντα: «χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· υλικά για καλλιτέχνες· είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)· παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)» που υπάγονται στην κλάση 16.

102 Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε συναφώς, στη σκέψη 81 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα ακόλουθα:

«Το "χαρτί" αποτελείται από φύλλα. Όταν όμως τα φύλλα δεν είναι μεμονωμένα, αλλά δεμένα, συρραμμένα ή συνδεδεμένα κατ' άλλον τρόπο, είτε τυπωμένα είτε όχι, αποκαλούνται "Seiten" [...]. Ομοίως δεν αποκλείεται η λέξη "Seiten" [...] να καταστεί ή να έχει ήδη καταστεί συνώνυμο της λέξης "Blatt" (φύλλο). Η διευκρίνιση ότι πρόκειται για λευκές σελίδες αποτελεί τη συγκεκριμένη και άμεση ένδειξη ενός χαρακτηριστικού του χαρτιού, την οποία οι καταναλωτές θα λάβουν υπόψη κατά την απόφασή τους περί αγοράς, αντίθετα προς την άποψη του τμήματος ακυρώσεων. Όσον αφορά τον γενικό όρο "είδη γραφείου", αυτός περιλαμβάνει και το χαρτί, οπότε το λεκτικό σύμπλεγμα "weiße Seiten" [...] αποτελεί περιγραφική ένδειξη και για τα προϊόντα αυτά. Η ίδια διαπίστωση ισχύει και για το "παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό" , καθόσον το υλικό αυτό συνίσταται κυρίως από βιβλία. Συγκεκριμένα, η διευκρίνιση ότι η διδασκόμενη ύλη είναι τυπωμένη σε λευκές σελίδες αποτελεί ουσιώδη ένδειξη των χαρακτηριστικών του προϊόντος. Τα "υλικά για καλλιτέχνες" αποτελούν έναν άλλο γενικό όρο, ο οποίος καλύπτει επίσης φύλλα για σχέδιο, όπως διαπιστώθηκε ήδη, και ο οποίος, κατά συνέπεια, είναι επίσης περιγραφικός ως προς τα προϊόντα αυτά.»

103 Πρέπει να τονιστεί ότι η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών είναι ορθή. Συγκεκριμένα, το επίμαχο λεκτικό σύμπλεγμα μπορεί εύκολα να γίνει κατανοητό υπό την έννοια των «weißfarbige Seiten» και μπορεί να χρησιμοποιηθεί, όπως ισχυρίζονται το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, ως συνώνυμο των «weißfarbige Blätter». Επομένως, μπορεί να θεωρηθεί περιγραφικό τουλάχιστον για το χαρτί και, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν έκανε διάκριση στο πλαίσιο της γενικής κατηγορίας «χαρτί, χαρτόνι και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις)», για όλα τα προϊόντα αυτά.

104 Πρέπει να τονιστεί ότι τα «υλικά για καλλιτέχνες» μπορούν να περιλαμβάνουν όλα τα υλικά που χρησιμοποιούν οι καλλιτέχνες. Συνεπώς, μπορούν να περιλαμβάνουν και το χαρτί και, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν εισήγαγε κάποιον περιορισμό στην εν λόγω κατηγορία εξαιρώντας από αυτή το χαρτί, το λεκτικό σύμπλεγμα «weiße Seiten» πρέπει να θεωρηθεί περιγραφικό για την κατηγορία «υλικά για καλλιτέχνες».

105 Όσον αφορά τα «είδη γραφείου (εκτός των επίπλων)», η κατηγορία αυτή μπορεί να περιλαμβάνει, για παράδειγμα, τα σημειωματάρια και το χαρτί για τύπωμα και, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν εισήγαγε κάποιον περιορισμό στα πλαίσια της κατηγορίας αυτής, το επίμαχο λεκτικό σημείο μπορεί επίσης να θεωρηθεί περιγραφικό των προϊόντων αυτών.

106 Τέλος, όσον αφορά το «παιδαγωγικό ή εκπαιδευτικό υλικό (εκτός συσκευών)», ισχύει η ίδια συλλογιστική όπως και για τα προαναφερθέντα προϊόντα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν εξαίρεσε από το υλικό αυτό τα φύλλα ή τις λευκές σελίδες, πρέπει να τονιστεί ότι το σήμα μπορεί να θεωρηθεί περιγραφικό των προϊόντων αυτών.

107 Επομένως, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προέβη ούτε σε διάκριση ούτε σε περιορισμό στο πλαίσιο των γενικών αυτών κατηγοριών, πρέπει να επικυρωθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών για όλα τα προϊόντα που διαλαμβάνονται στη σκέψη 101 ανωτέρω.

108 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο σύνδεσμος μεταξύ του σήματος WEISSE SEITEN και των χαρακτηριστικών όλων των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών είναι αρκούντως στενός ώστε το σήμα αυτό να εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94.

109 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

110 Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, αρκεί να ισχύει ένας από τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου προκειμένου το σημείο να μην μπορεί να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 29).

111 Άλλωστε, κατά τη νομολογία, λεκτικό σήμα που είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών προϊόντων ή υπηρεσιών, υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, στερείται, κατ' ανάγκη, εξ αυτού του λόγου, διακριτικού χαρακτήρα έναντι των ιδίων αυτών προϊόντων ή υπηρεσιών, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄ (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-265/00, Campina Melkunie, Συλλογή 2004, σ. I-1699, σκέψη 19, και C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψη 86).

112 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

113 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

114 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ. Δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν υπέβαλε σχετικό αίτημα, πρέπει να φέρει τα έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, εξαιρουμένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα.

3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της έξοδα.

Jaeger Tiili Czúcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Μαρτίου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

M. Jaeger